

измислилъ: че небето е само единъ въздухъ или празно мѣсто, че стжкло тамъ никакво нѣма и че и земята е така сжщо небесно тѣло. Разбрахъ най-послѣ и това, щото самъ не можѣхъ да са усѣта. Синиятъ цвѣтъ на небето, ми каза дѣдо попъ, е боята на самиятъ въздухъ. Джгата не е нито поѣсъ, нито обржчъ, и вода тя изъ кладенците не пие; тая джга става отъ слжнцето и отъ джждовните капки: слжнцето си играе въ джждовните капки така сжщо, както огжнътъ си играе съ стжклото, и ние видиме въ стжклото сѣкакви цвѣтове. Ето защо джга бива само тогава, когато вали джждъ и когато грѣе слжнце, безъ слжнце и джждъ тя никога не бива. Научи ма дѣдо попъ какъ и самъ да направа джга: трѣба само да са нажабури човѣкъ съ вода и да пжрсне камъ слжнцето, — ето ти и джга: въ твоятъ джждъ, който си ти пжрсналъ изъ устата си, ще да са покаже такава сжщо джга, какъто бива и на небето.

Вжрнахъ са азъ изъ кжщата на дѣда попа, и размишлявамъ си. Вида азъ, че никога не би са паслушалъ неговите думи; се ми са иска да слушамъ, защото съ сѣкоя негова дума по едно перде ми спадане отъ очите. А колкото отивашъ повжтре въ морето, толкова повече и по-джлбоко става; колкото повече ти знаешъ, толкова по-много ти са и иска да знаешъ. Когато азъ разбрахъ какво нѣщо е земята и небето, то изведнашъ захванахъ да